

အမှာစာ

ကွန်မြူနစ်အင်အားကြီးနိုင်ငံတွေဖြစ်တဲ့ ရုရှားနဲ့တရုတ် နှစ်နိုင်ငံထဲကမှ ဥရောပကွန်မြူနစ်နိုင်ငံဖြစ်တဲ့ ရုရှားနိုင်ငံရဲ့ အကြောင်းကို ဘာသာပြန်ထားတဲ့ စာအုပ်စာပေတွေ တော်တော်များများရှိပြီး ဖတ်လည်း ဖတ်ဖူးကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အာရှကွန်မြူနစ် နိုင်ငံဖြစ်တဲ့ တရုတ်နိုင်ငံရဲ့ အကြောင်းကိုတော့ စာအုပ်စာပေတွေအဖြစ်နဲ့ ထွက်ရှိတာ နည်းပါးတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ သိပ်လည်း မဖတ်ဖူးကြပါဘူး။ ကျွန်တို့တွေအနေနဲ့လည်း အလယ်တန်း ကျောင်းသားဘဝက တရုတ်ပြည်ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှု တော်လှန်ရေးအကြောင်းကို စာလေးတကြောင်းလောက်နဲ့ ကျေနပ်ခဲ့ရပါတယ်။ ခု အမှာစာထဲမှာ မော်စီတုန်းလက်ထက် တရုတ်ပြည်ရဲ့ အဓိကအပြောင်းအလဲကြီးတွေအကြောင်းဖြစ်တဲ့ မဟာခုန်ပျံ ကျော်လွှားမှု၊ သုံးနှစ်ကြာ ကပ်ဘေးနဲ့ အငတ်ဘေးတွေအပြင် ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေး အကြောင်းကို အကျဉ်းလောက်ပြောချင်ပါတယ်။

၁၉၄၉ ခုနှစ်မှာ မော်စီတုန်းခေါင်းဆောင်တဲ့ ကွန်မြူနစ် အင်အားစုတွေက ချန်ကေရှိတ် ခေါင်းဆောင်တဲ့ ကူးမင်တန် တပ်တွေကို မောင်းထုတ်ပြီးတဲ့နောက်မှာ တရုတ်တနိုင်ငံလုံးကို သိမ်းပိုက်နိုင်လိုက်တယ်။ ကွန်မြူနစ်တွေ အာဏာသိမ်းတဲ့အရေးအခင်းမှာ တရုတ်ပြည်သူ တသန်း သေဆုံးခဲ့ရတယ်။ ကွန်မြူနစ်တွေက တရုတ်နိုင်ငံကို ခေတ်မီစက်မှုနိုင်ငံအဖြစ် တိုးတက်စေချင်တဲ့အတွက် ၁၉၅၃ ခုနှစ်မှာ ပထမဝါးနှစ်စီမံကိန်းကို အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့တယ်။ ကွန်မြူနစ်တွေရဲ့ စီမံကိန်းက ရုရှားတွေရဲ့ စီမံကိန်းကို အတုခိုးထားတာပါ။ စီမံကိန်းရဲ့ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းက တရုတ်နိုင်ငံရဲ့ စက်မှုလုပ်ငန်းတွေကို တည်ဆောက်ဖို့ဖြစ်ပြီး နောက်တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကတော့ မြေယာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲတာပါ။ ဒီစီမံကိန်းအရ မြေပိုင်ရှင်ကြီးတွေက သူတို့ပိုင်ဆိုင်တဲ့လယ်မြေတွေကို လယ်သမားတွေကို ခွဲဝေပေးရပါတယ်။ လယ်သမားတွေက အသစ်ပိုင်ဆိုင်လာတဲ့ လယ်ယာမြေတွေကို ဘုံလယ်မြေတွေအဖြစ် လုပ်ကိုင်ရပါတယ်။ အစိုးရကတော့ ကျွန်တို့တွေ လယ်မြေအများစုကို နိုင်ငံပိုင်လယ်မြေတွေအဖြစ် ထိန်းချုပ်ထားခဲ့တယ်။ ဒီပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးမှာလည်း တရုတ်ပြည်သူ သန်းပေါင်းများစွာ သေခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ပထမဝါးနှစ်စီမံကိန်းက အောင်မြင်ခဲ့လို့ တရုတ်နိုင်ငံက လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးမှာတော့ စက်မှုလုပ်ငန်းတွေမှာပါ တိုးတက်လာခဲ့ပါတယ်။

၁၉၅၈ ခုနှစ်မှာတော့ ပိုတိုးတက်လာစေဖို့ 'မဟာခုန်ပျံ ကျော်လွှားမှု' လို့ခေါ်တဲ့ ဒုတိယဝါးနှစ်စီမံကိန်းကို စတင်ခဲ့တယ်။ ကွန်မြူနစ်အစိုးရက အနောက်နိုင်ငံတွေနဲ့ယှဉ် နိုင်ဖို့ စက်မှုကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းတွေမှာ တိုးတက်ဖို့ မျှော်လင့်ခဲ့ကြပြီး မော်စီတုန်းကလည်း ခေတ်မီစက်တွေ ပယ်ယူပြီး မနားတမ်းခိုင်းစေခဲ့တယ်။ ပြည်သူတွေကို

လည်း နောက်ဖေး ခြံဝန်းထဲမှာတင်ပဲ သံနဲ့သံမဏိတွေ ထုတ်လုပ်ဖို့ တွန်းအားပေးခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် 'မဟာခုန်ပျံကျော်လွှားမှု' စီမံကိန်းက အကြီးအကျယ်ရှုံးနိမ့်ခဲ့လို့ စက်မှုကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းတွေ ကျဆင်းပြီး အစာရေစာ ရှားပါးလာခဲ့တယ်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်နဲ့ ၁၉၆၀ ခုနှစ်နှစ်နှစ်အတွင်းမှာတင် အစာငတ်ပြီးတော့ တရုတ်ပြည်သူပေါင်း သန်းနှစ်ဆယ်လောက် သေဆုံးခဲ့ရတယ်။ တရုတ်အစိုးရလည်း ၁၉၆၀ ခုနှစ်အစပိုင်းမှာတင် ဒီစီမံကိန်းကို စွန့်လွှတ်ခဲ့တယ်။

'မဟာခုန်ပျံကျော်လွှားမှု' ကျရှုံးပြီးနောက်မှာ ကွန်မြူနစ် ပါတီခေါင်းဆောင် မော်စီတုန်းရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုကို မေးခွန်းထုတ်လာကြတယ်။ ဒီအတွက် မော်စီတုန်းက ၁၉၆၆ ခုနှစ်မှာ 'ယဉ်ကျေးမှု တော်လှန်ရေး' လို့ နာမည်ပေးထားတဲ့ အပြောင်းအလဲတခုကို အရှိန်အဟုန်ဖြင့် လုပ်ဆောင်ခဲ့ပြန်တယ်။ မော်စီတုန်းက တရုတ်တွေရဲ့ ရှေးရိုးစွဲနေတဲ့ အမူအကျင့်တွေ၊ အလေ့အထတွေနဲ့ အတွေးအခေါ်တွေကို ပယ်ရှားပစ်ဖို့ ကြံစည်ခဲ့ပြီး သူ့ရဲ့ စိတ်ကူးတွေကို စာအုပ်နီလေးထဲမှာ မှတ်သားထားတယ်။

မော်စီတုန်းက ဒီလှုပ်ရှားမှုအတွက် တရုတ်လူငယ်တွေကို ရွေးချယ်ခဲ့ပြီး သူတို့က နောက်ပိုင်းမှာ 'တပ်ဖွဲ့နီ' လို့အမည်တွင်လာခဲ့တယ်။ တပ်ဖွဲ့နီတွေက အလယ်တန်းကျောင်းသားတွေဖြစ်ကြပြီး တရုတ်နိုင်ငံတပုမ်းလုံးမှာ တပ်ဖွဲ့ဝင်ပေါင်း တဆယ့်တသန်းအထိ ရှိခဲ့တယ်။ သူတို့ရဲ့ အဓိကလုပ်ဆောင်ချက်က မော်စီတုန်းနဲ့ အစိုးရအဖွဲ့ကို ဆန့်ကျင်သူတွေကို သုတ်သင်ဖို့ပါပဲ။ တပ်ဖွဲ့နီတွေက ရှေးဟောင်းအနုပညာတွေကို ဖျက်ဆီး၊ စာအုပ်တွေကို မီးရှို့ပြီး ခေတ်ဟောင်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့အရာမှန်သမျှကို ဖျက်ဆီးခဲ့ကြတယ်။ မော်စီတုန်းကို မထောက်ခံတဲ့လူတွေကို ရိုက်နှက်နှိပ်စက်ပြီး တချို့

ကိုဆိုရင် သတ်တောင်ပစ်ခဲ့တယ်။ ယဉ်ကျေးမှု တော်လှန်ရေးအတွင်းမှာ တပ်ဖွဲ့နီတွေလက်ချက်နဲ့ သေဆုံးခဲ့ရသူ ထောင်ပေါင်းများစွာရှိခဲ့တယ်။

ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေးနဲ့ လူသတ်ပွဲတွေက တရုတ်နိုင်ငံအတွက် ဆိုးကျိုးတွေ ယူဆောင်လာပေးခဲ့ပြီး စိုက်ပျိုးရေးရော စက်မှုကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းတွေပါ တဟုန်တိုးကျဆင်းခဲ့လို့ တရုတ်ပြည်သူ တရပ်လုံး ဆူပူအုံကြွမှုတွေ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းမှာတော့ မော်စီတုန်းက ပြန်ထိန်းချုပ်နိုင်ခဲ့ပြီး တပ်ဖွဲ့နီတွေကို ဖျက်သိမ်းခဲ့တယ်။

ဒါတွေက တရုတ်နိုင်ငံရဲ့ ကြီးမားတဲ့ဖြစ်စဉ်တွေကို အကျဉ်းဖော်ပြထားတာပါ။ ဒီစာအုပ်မှာ မူရင်းစာရေးသူက တရုတ်နိုင်ငံရဲ့ ကွန်မြူနစ်စနစ်အကြောင်းကို မထိတထိ သရော်ထားပါတယ်။ ဖတ်စက ဒီလောက်မကြိုက်လှဘဲ ဖတ်နေရင်း၊ ဘာသာပြန်နေရင်းနဲ့ ပိုပိုပြီး နှစ်သက်လာစေတဲ့စာအုပ်မျိုးပါ။ စေ့စေ့တွေး ရေးရေးပေါ်ဆိုသလို ဖတ်ရင်း ဖတ်ရင်း ပိုပိုဆွဲဆောင်မှုရှိလာတဲ့ စာအုပ်မျိုးပါ။ ပထမစာအုပ်ထက် အများကြီး အားစိုက်ထုတ်ပြီး ဒီစာအုပ်ကို ဘာသာပြန်ခဲ့ရပါတယ်။ သက်ဆိုင်တဲ့စာအုပ်တွေ၊ အကြောင်းအရာတွေကို ရှာဖွေဖတ်၊ သိသူတွေကို မေးစမ်း ပါးစပ် ရာဇဝင်တွေအထိ ပါ လိုက်နားထောင်ခဲ့ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လိုအပ်ချက်တွေ ရှိနေဦးမှာပါပဲ။ လိုအပ်ချက်များ ရှိခဲ့ရင်လည်း ဘာသာပြန်သူရဲ့ အားနည်းမှုကြောင့်သာဖြစ်ပြီး မူရင်းဝတ္ထုနဲ့ စာရေးဆရာလေကို မိအောင် အပြင်အထန် ကြိုးစားထားပါကြောင်း.....